

Т Р И З Н А

(на могилі Рувита – Василя Михайловича Рудого, 24.01.2009 р.)

Роде Всевишній! Великий Боже наш!

Ти – єдиний і багатопроявний.

Ти – наше Світло і Справедливість!

Ти є криниця Життя Вічного!

Джерело Любові безмежної!

Тої, що зцілює Душу і Тіло!

Славимо Тебе – Боже Прави, Яви та Нави!

І щодня працюємо над Душами своїми,

Щоб бути мудрими та сильними,

Міцною опорою України-Руси,

І захисниками Роду свого прадавнього.

Бо Ти даєш нам – Наснагу та Радість,

Бо Ти даруєш нам – Відвагу та Стійкість,

Даєш нам Знання та навчаєш Терпінню, аби з Честю

Пройшли ми Шлях Життя нашого,

Натхненно виконуючи Священну Волю Твою!

Слава Роду Всевишньому!

Роде Всевишній! Ти, що єднаєш корінь і крону,

Ведеш нас Явою по стежці Прави,

Наснажуєш мудрістю Прадідів наших, що сяють зірками в Ирїї,

Прийди і будь з нами, бо ми відчуваємо у собі поклик Предків –

Богів Рідних – і зібралися тут в ім'я Твоє.

Слава Роду!

Земле Рідна, Мати-Годувальниця! Ми – плоть від плоті Твоєї,
кров від крові Твоєї. З Тебе виходимо малими і безпорадними, під
небом твоїм зростаємо і мужніємо, серця свої, силу рук своїх Тобі
присвячуємо, красу і славу Твою множачи.

Земле Рідна! Покрова-Заступниця! На схилі літ своїх до Тебе
вертаємось, щоб пригорнула ти Серця Великі і руки натруджені
дітей своїх, даючи їм прихисток і спочинок.

Земле Рідна, Свята, Пречиста! Тебе заповідали нам Прадіди наші,
і ми передамо Тебе в руки правнуків наших, як найкоштовніший
скарб, щоб несли вони у віки заповіт Роду нашого – любити і
берегти Тебе!

Щоб родила Ти нами в усі віки, допоки небо стоятиме над Тобою.

Слава Матері-Землі!

Це Рід Всевишній утвердив життя вічне у Сварзі Синій,
У собі поєднуючи духовне і тілесне, видиме і невидиме.
Святістю своєю він усе суще наситив, і від того усе має Свій дух. Та
найбільше Світла Рода Всевишнього у душі Людській закладено, що
Відогнем Вічним у ній горить.
Се він заповів нащадкам своїм працювати у Світі Білому, Укріплюючи
вічність душ наших.
Тож раз за разом приходимо ми у Колі Живого Явлення
На Землю Святу, Макошу-Неньку, і так приходячи
Долаємо Шлях Тілесний для розвитку Духовного,
Від життя людського ідучи до життя Божеського.
По діяннях наших славних спочиваємо у Ирії Світлому,
В Роді Всевишньому на щабель вище піднімаючись,
З Предками поєднуючись і в щасті перебуваючи.
А по тому, як час настає – тіло нове отримуємо,
В Яву повертаючись призначення своє виконувати.
Коло за Колом, Життя за Життям, по Праві живучи
Славянин душу свою вдосконалює, доки час не настане
У Праві жити, з Богами єднатись і в Богові перебувати!
Слава Роду Всевишньому!

Тож запалимо вогонь СВІЧКИ, як прояв Вічної Живої Душі,
Горіння якої нам даровано Богами Рідними.
(ЗАПАЛЮЄТЬСЯ ВОГОНЬ СВІЧКИ).

**Ушануємо світлу пам'ять Василя Михайловича Рудого –
рідного нам відуна Рувита – хвилиною Священної ТИШ...**

Вічна слава Онуку Дажбожому Рувиту! – Навіки слава!

Роде Всевишній!

Ти Першооснова життя Предвічного,
Любов і Світло найвище!
Всесутня Душа і Дух безсмертний,
Милосердний і люблячий Боже!
Ти – початок усіх початків і кінець всіх кінців,
З Тебе приходять і у Тебе повертаються Душі наші.
Бережи і захищай спочилого Онука Дажбожого – Рувита,
Василя Михайловича Рудого.
Пробач йому кривди невірні і освяти світлістю Своєю
На життя гідне і славне у Триглаві Богів Рідних.
Хай Рідні Боги Душі Вашій, Василю Михайловичу,
будуть Оберегом Вічним, бо Ви жили і творили в ім'я
Вічності Роду нашого.

Слава Роду Всевишньому!

Великий і могутній Велесе!

Славимо мудрість Твою нескінченну,
Яка дає нам пізнати Закони Прави,
Аби гідно жити у Яві та з честю відійти у Наву.
Ти проводжаєш Душі наші і приносиш отрочат на
Землю Святу нашу Руську.
Премудрий Дух Роду Православного,
Ми славимо Тебе і закликаємо опікуватись у Сварзі Святій
Душею Василя Михайловича, щоби мудрість його примножилась,
І щоби повернулась Світла Душа його у Світ Явний
В ім'я майбутньої праці і натхненних звершень на благо
Святого Роду Українського і во славу Богів Рідних.
Слава Велесу!

Батьку наш Перуне!

Перебуває у Сварзі Синій вірний Духовний Воїн Твій –
Онук Дажбожий – Рувит, Рудий Василь Михайлович.
У Світі Явному він був праведний і шляхетний,
Чесний і відданий, вірно беріг він Землю Святу нашу Руську
І волю народу Українського. Чистою і Світлою є Душа його,
Повсякчас він Богів Рідних славив і Тебе шанував, справами
своїми і у віршах прославляючи.
Опікуйся Душею Невмирущою Онука Дажбожого – Рувита
У Вічності Рода Всевишнього.
Хай має він спокій і щастя буття вічного.
Захисти Душу спочилого і даруй йому життя щасливе у Праві,
Бо великі заслуги Василя Михайловича перед Родом нашим
Українським – Родом Руським.
Батьку Перуне! Ти є воїнам Суд і Честь,
Тож утверди Волю Праведну і Справедливість Твою!
Слава Перуну!

Згадаймо про те, як наші Отцове сьогодні
У Сварзі Синій дивляться на нас,
І щиро усмінемося до них, бо ми з Отцями нашими єдині,
І уповаємо на поміч Перунову. І вже бачимо, як скаче у Сварзі
Вісник на коні білому. А він здвигнув меча до Небес
І розкрояв облаки та громи. І потекла **Жива Вода** на нас,
А ми пиймо її, бо вона тече до нас всякою життєдайністю,
Пиймо її, як здійснення Божественного Життя на Землі!

(ВОЛХВ БЕРЕ МИСКУ З ВОДОЮ, КРОПИЛЬЦЕ):

(ВОЛХВ КРОПИТЬ ВОДОЮ МОГИЛУ З 4-х СТОРІН):

Запалю вогонь проти Сонця...

Запалю вогонь проти Місяця...

Тихо йду... тихо йду...

А вода по каменю, а вода по білому – ще тихіше...

Святою Водою осячується... (З 4-х СТОРІН).

(ВОЛХВ БЕРЕ В РУКИ АЛАТИР, ОСВЯЧУЄ):

Зерно до Зерна, Життя до Життя,

Правда до Правди, Святость до Святості...

Силою Рода Всевишнього, Силою Богів Рідних

Освячується...

На Життя Вічне, на Щасливе Буття

Роду Славного, Роду Православного!

Слава Рідним Богам!

Душа Василя Михайловича хай щасливо спочиває у Колі Предків на Луках Сварожих. Хай Земля йому буде пухом.

Образ Василя Михайловича назавжди залишиться в нашій пам'яті, віра в Україну і її Світле Майбутнє ніколи не згасне в серцях тих, хто його знав.

Вічна Слава нашому Побратиму,

Справжньому Українцю, вірному сину Рідних Богів –

Василю Михайловичу Рудому,

Нашому рідному відуну Рувиту! – Навіки слава!

Уславимо його вічну пам'ять піснею „Мати Слава”:

Мати Слава витає над полем,

У тім полі змаг тримають вої.

Бийте-бийте, не жалійте, ворогів которих.

(Двічі)

Б'ються вої, б'ються без спочину,

Мати Слава збирає на крила –

Тих, що впали, закривавлі, Живицею вмила.

(Двічі)

Та й понесла воїв до Вираю,

До Полку, що більше не вмирає,

Що своє життя віддали за Руську Державу.

(Двічі)

Вічна Слава Василю Михайловичу Рудому! – Навіки слава!

Хай кожен, хто бажає, промовить свої слова пам'яті

Василю Михайловичу, поділиться з усіма нами своїми спогадами...